ſuas: ⁊ cubile ſuū rapina. Ecce ego ad te dicͭ
dn̄s exercituū: ⁊ ſuccendā vſqꝫ ad ſummum
q̄drigas tuas: ⁊ leunculos tuos cōedet gladi
us. Et extermiabo de t̄ra p̄daꝫ tuā: ⁊ nō au/
dietur vltra vox nunciorū tuorū. III
Ve ciuitas ſanguinū. vniuerſa mēda=
ciȷ̄ dilaceratōe plēa. Non recedet a te
rapina. Vox flagelli ⁊ vox impetus
rote: ⁊ eq̄ fremētis ⁊ q̄drige feruētis ⁊ eq̄tis
aſcendētis. ⁊ micātꝭ gladȷ̄: ⁊ fulgurantis ha
ſte: ⁊ m̄ltitudinis īterfecte ⁊ ḡuis ruine: nec ē
finis cadauerū. Et corruent in corporibꝰ ſuis
ꝑpter m̄ltitudineꝫ fornicationū meretricꝭ ſpe
cioſe ⁊ ḡte et habentis maleficia. q̄ vendidit
gentes in fornicatōibus ſuis: ⁊ familias ī ma
leficȷ̄s ſuis. Ecce ego ad te dicit dn̄s exerci=
tuū: ⁊ reuelabo pudenda tua in facie tua: et
oſtēdam in gentibꝰ nuditatem tuam ⁊ regnis
ignominiā tuā. Et ꝓȷ̄ciam ſup̄ te abomiatio=
nes: ⁊ cōtumelȷ̄s te afficiā: ⁊ ponā te in exem
plum. Et erit: oīs q̄ viderit te reſiliet a te ⁊ di
cet. Vaſtata eſt niniue. Quis cōmouebit ſup̄
te caput? Unde q̄raꝫ ꝯſolatorē tibi. Nunq̄d
melior eſt alexandria ꝓplorꝫ: q̄ habitat ī flumi
bus? Aq̄ in circumitu eiꝰ cuiꝰ diuitie mare aq̄
muri eiꝰ. Ethyopia fortitudo eius ⁊ egyptus
⁊ non ē finis. Africa ⁊ libyes fuerūt in auxi/
lio tuo: ſed ⁊ ip̄a in trāſmig̃tione ducta ē ī ca=
ptiuitatem. Paruuli eius eliſi ſunt in capite
oīm viaruꝫ: ⁊ ſup̄ īclytos eius miſerūt ſorteꝫ
⁊ oēs optimates eius ꝯfixi ſunt in cōpedibꝰ.
Et tu ḡ inebriaberis ⁊ eris deſpecta: ⁊ q̄res
tu auxiliū ab inimico. Oēs munitōes tue ſicͭ
ficus cū groſſis ſuis: ſi ꝯcuſſe fuerint cadēt in
os comedētis. Ecce ꝑplus tuus: mulieres in
medio tui. Inimicis tuis ad aptōꝫ pandenꝭ
porte terre tue: deuorabit ignis vectes tuos.
Aquā ꝑpter obſidionē hauri tibi: extrue mu
nitōes tuas. Intra in lutū ⁊ calca: ſubigens
tene laterē. Ibi cōedet te ignis: ꝑibis gladio:
deuorabit te vt bruchus. Congregare ergo
vt bruchus: multiplicare vt locuſta. Plures
feciſti negociatōes tuas: q̄ꝫ ſtelle ſūt celi. Bru
chus expāſus eſt: ⁊ auolauit. Cuſtodes tui q̄
ſi locuſte: ⁊ paruuli tui q̄ſi locuſte locuſtaruꝫ
q̄ cōſident in ſepibꝰ in die frigoris. Sol ortus
eſt ⁊ auolauerunt: ⁊ non eſt cognitus locus
earū vbi fuerint. dormitauerūt paſtores tui
rex aſſur. ſepelienꝭ p̄ncipes tui. Latitauit po
pulus tuus in mōtibus ⁊ nō eſt qui ꝯgreget
Nō eſt obſcura contritio tua: peſſima eſt pla
ga tua. Oēs q̄ audierūt auditōeꝫ tuā: cōpreſ
ſerunt manum ſup̄ te. Quia ſup̄ quē nō trāſ=
ȷ̄t malitia tuā ſemp̄.

Explicit Naum ꝓpheta. Incipit
ꝓlogus in Abachuc prophetam

Quattuor ꝓphete in duodecī ꝓ=
phetarum volumine continen=
tur: e quibꝰ tres in p̄ncipio lem=
ma. i. pōdus titulū habent. naū.
abachuc. ⁊ malachias. Porro
zacharias in medio ⁊ circa fineꝫ duos huiuſ=
cemodi ponit titulos: e q̄bus vnus eſt. onus
verbi dn̄i in terra adrach ⁊ damaſci requiei eiꝰ
alter in fine. ſ. onus verbi dn̄i ſup̄ iſrahel. De
naum oratōibus tuis iam liber vnus editus
eſt. De zacharia ⁊ malachia. ſi vita comes fu
erit diſſeretꝭ. Nunc abachuc habemus ī māi=
bus q̄ vel ex eo ꝙ amabilis deo ē. vocatꝭ am=
plexatio. vel ꝙ in certamen ⁊ luctam (⁊ vt ita
dicam) amplexū cū deo congreditꝭ amplexā/
tis. i. luctātis ſortitus eſt nomen. Nullus em̄
tam audaci voce auſus eſt deum ad diſcepta=
tōem iuſticie ꝓuocare: ⁊ dicere ei. Cur in re/
bus humanis mūdi iſtius pōpa tanta rerum
v̄ſetꝭ iniq̄tas. Vociferabor ad te vim patiēs
⁊ nō ſaluab? Quare oſtendiſti mihi iniq̄tateꝫ
⁊ laborem videre? Lacerata eſt lux: ⁊ non ꝑ=
uenit vſqꝫ ad fineꝫ iudiciū. qꝛ impius p̄ualet
adūſum iuſtū ideo egreditꝭ iudiciū ꝑuerſuꝫ
Uides q̄ꝫ temeraria vox ſit. et quodāmodo
blaſphemantis creatorē ſuū ad iudiciū ꝓuo/
care: ⁊ vas fragile adūſus figulū. cur tale vel
tale factū ſit diſputare? Necnon ⁊ hoc aniad=
uertendum ꝙ aſſumptio vel pondus q̄ ḡuia
iam eſſe diximus ꝓphete viſio eſt ⁊ aduerſuꝫ
montani dogma ꝑuerſum intelligit qđ videt
nec vt amens loq̄tꝭ. nec more inſanientium fe/
minarū dat ſine mente ſonū. Un̄ ⁊ apl's iubet
vt ſi ꝓphetātibꝰ alȷ̄s. alȷ̄ fuerit reuelatū. tace
ant q̄ p̄us loquebanꝭ. Et ſtatim. non eſt inq̄t
diſſenſionis deus: ſꝫ pacis. Ex quo intelligitꝭ
cum q̄s ex volūtate recitet. et alȷ̄s locum dat
ad loquendū. poſſit loqui ⁊ tacere cum velit.
Qui iam in extaſi. i. inuitus loq̄tur nec tacere
nec loq̄ in ſua ꝑtāte habet. Illud q̄ꝫ diſce. q̄a
ſemel a me violenꝭ exigis vt q̄ſi quoſdā gra/
dus ⁊ ſcalas altiora nitenti. hiſtoriā tibi iter/
p̄ter. ꝓphetiā eſſe circa babylonē et nabucho
donoſor regem chaldeorū. vt quō p̄or ꝓphe=
ta naum quē abachuc ſeq̄tꝭ. vaticiniuꝫ habu/
it contra niniuen ⁊ aſſyrios q̄ vaſtauerūt de=
cem tribus que vocanꝭ iſrael. ita abachuc ꝓ=
phetiam habeat adūſus babylonē ⁊ nabuch=
odonoſor: a q̄bus iudas ⁊ hierl'm tēplūqꝫ ſb/
uerſa ſūt. Et vt ſcias eo temp̄e fuiſſe abachuc
quo iam de tribus que vocabantur iuda du=
cte erant in captiuitatem: daniel docere te po=
terit. ad queꝫ in lacum leonum abachuc cum
p̄ādio mittitꝭ. q̄ꝫq̄ꝫ apud hebreos hec ip̄a nō
legatꝭ hiſtoria. Igitꝭ ſiue q̄s recipiat ſcriptu/
ram illā ſiue non recipiat. vtrūqꝫ ꝓ nobis eſt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Autem̄ recipit: ⁊ iam post factā rē liber aba
chuc texit: aut ſi nō recipit. quaſi ꝓpha ſcri-
bit q̄ ventura cognoſcit. Interim ſm litteraꝫ
cauſā adūſum deū ꝓpheta. cur nabuchodo
noſoꝛ templū dei vaſtet et iudam: cur hierlm
quondā vrbs dn̄i deſtruat. q̄re clamet ppl's
⁊ non audiat. vociferet ad dn̄m oppreſſus a
chaldeis ⁊ non ſaluetur. quare etiā ip̄e ꝓphe
ta vel ppl's ex cuius perſona loq̄tur ad hoc vi
xerit: ⁊ huc uſq꞉ ꝑductus ſit: vt iniq̄tateꝫ ho-
ſtium ⁊ ſuum laboꝛem viderit: cū iiuſticia ꝑ
ualeat adūſum ſe. Et hec dic̄ p̄ re menti angu-
ſtia neſciēs aurū in igne conflari: et tres pue
ros de camino ignis purioꝛes exiſſe q̄ꝫ intra-
uerāt. Sed ⁊ h̄ generaliter accipe poſſumus
q꞉ ex ꝑſona humane impatientie loq̄t. vt i q̄-
rulam vocē ⁊ plenaꝫ doloꝛis erūpat dicens.
Quare reſpicis cōtemptoꝛes: ⁊ taces concul-
cante impio iuſtioꝛē ſe? Hec aūt loq̄t. neſciēs
iudicia dei inueſtigabilia: et ꝓfundū diuitia
rum ſapīe et ſcīe eius. q꞉ nō ita videat de⁹. vt
videt hō. Nō tm̄ p̄ſentia reſpicit. deus futu
ra ⁊ eterna cognoſcit. Et quomō ſi egrotans
⁊ eſtuans febrib⁹ aquā frigidā poſtulet: ⁊ di-
cat ad medicū. vim patioꝛ. crutioꝛ. vroꝛ. exa-
nimoꝛ. vſq꞉ q̄ medice clamabo et exaudies. et
reſpōdeat ei ſapientiſſim⁹ ac clementiſſimus
medicus: ſcio quo tp̄e dare debeā qd̄ poſtu-
las. nō miſereoꝛ mō q꞉ miſicoꝛdia iſta crude-
litas eſt: ⁊ voluntas tua contra te petit. Ita ⁊
deus nr̄ ſciens clemētie ſue pōdera atq꞉ men-
ſuras interdū nō exaudit clamantē. vt euꝫ ꝓ
bet ⁊ magis ꝓuocet euꝫ ad rogandū: ⁊ quaſi
igne excoctū iuſtioꝛē ⁊ purioꝛē faciat. Qd̄ in
telligens ap̄lus ſm idq꞉ miſicoꝛdiā cōſecut⁹
ēſt a dn̄o ait. Sed nō deficim⁹. Et bn̄dicit do
minū in oī tp̄e. Et ſcit q꞉ q̄ ꝑſeuerauit vſq꞉ i fi
nem hic ſaluus erit: ⁊ gl'at in laboꝛe et doloꝛe
Et cū hieremia dicit. Tribulatōeꝫ ⁊ miſeriā
inuocabo vt quō alius inuocat deū. ſic ſctūs
vir ⁊ bellatoꝛ inuictus ad exercēdū ſe ⁊ ꝓbā-
dum tribulatōeꝫ ⁊ miſeriā iuenire deſiderat.

Explicit prologus.
Incipit argumentū.

Abachuc luctatoꝛ fortis et rigi
dus ſtat ſup cuſtodiā ſuam: ⁊ fi
git gradū ſup munitōꝫ. vt xp̄m
in cruce contempletur ⁊ dicat.
Operuit celos gl'a eius: et lau-
dis eius plena eſt terra. Splēdoꝛ eius vt lux
erit: coꝛnua in manibus eius. ibi abſcondita
eſt foꝛtitudo eius.

Explicit argumentum. Inci-
pit Abachuc ꝓpha. Capl'm I

Onus quod
vidit abachuc ꝓpha. Uſ
q꞉ q̄ dn̄e clamabo: ⁊ nō ex
audies? Uociferaboꝛ ad
te vim patiēs: ⁊ nō ſaluab
Quare oſtēdiſti mihi iniq̄tatē ⁊ laboꝛem. vi-
dere p̄dam ⁊ iniuſticiam ꝯtra me? Quare re-
ſpicis cōtemptoꝛes: ⁊ taces cōculcante ip̄io
iuſtioꝛem ſe? Et facies hois q̄ſi piſcis maris
⁊ quaſi reptilia nō habentia ducē. Et factuꝫ
eſt iudiciū: ⁊ cōtradictio potentioꝛ. Propter
hoc lacerata eſt lex: ⁊ nō ꝑuenit vſq꞉ ad fineꝫ
iudiciū: q̄a impius p̄ualet aduerſus iuſtum
ꝓpterea egredietur iudiciuꝫ ꝑuerſum. Aſpici
te i gētibus ⁊ videte ⁊ ammiramini ⁊ obſtupe
ſcite: q꞉ opus factū eſt in diebus vr̄is. qd̄ ne
mo credet cum narrabit. Quia ecce ego ſuſci
tabo chaldeos gentem amaram ⁊ velocē am-
bulantem ſuper latitudinē terre. vt poſſideat
tabernacula non ſua. Hoꝛribil' ⁊ terribilis eſt
ex ſemetip̄a iudiciū ⁊ on⁹ ei⁹ egredietur. Leui
oꝛes pardis equi eius: ⁊ velocioꝛes lupis ve
ſp̄tinis: ⁊ diffundentur equites eius. Eq̄tes nā
q꞉ eius delonge venient: volabūt q̄ſi aq̄la fe
ſtinans ad comedendū. Oēs ad p̄dā venient:
facies eoꝛū vent⁹ vrens. Et congregabit q̄ſi
arenā captiuitatē ⁊ ipſe de regib⁹ triumpha-
bit: ⁊ tyranni ridiculi eius erūt. Ip̄e ſup oēm
munitionē ridebit ⁊ cōpoꝛtabit aggerē: ⁊ ca
piet eā. Tunc mutabitur ſp̄ūs. ⁊ ꝑtrāſibit ⁊ coꝛ
ruet. Hec eſt foꝛtitudo eius dei ſui. Nūquid
nō tu a p̄ncipio dn̄e deus me⁹ ſancte meus et
nō moꝛiemur. Dn̄e in iudiciuꝫ poſuiſti euꝫ ⁊
foꝛtem vt coꝛripes fundaſti eū. Mundi ſūt
oculi tui ne videas malū: ⁊ reſpicere ad iniq̄
tatem nō poteris. Quare nō reſpicis ſup ini
que agentes: ⁊ taces deuoꝛante impio iuſtio
rem ſe? Et facies hois q̄ſi piſcis maris: et q̄ſi
reptile nō habēs p̄ncipem. Totum in hamo
ſubleuauit: traxit illud in ſagena ſua: et con
gregauit in rete ſuū. Sup hoc letabitur ⁊ exul-
tabit: ꝓpterea immolabit ſagene ſue.: ⁊ ſacri-
ficabit reti ſuo. Quia in ip̄is incraſſata eſt ꝑs
eius: ⁊ cibus eius elect⁹. Propter hoc ergo
expandit ſagenam ſuam: ⁊ ſp̄ interficere gen
tes non ceſſat.
II
Super cuſtodiā meam ſtabo: ⁊ figam
gradum ſup munitōꝫ. Et contēplaboꝛ
vt videā q̄d dicatur michi: ⁊ q̄d reſpō-
deam ad arguentē me. Et rn̄dit mihi dn̄s: et
dixit. Scribe viſum ⁊ explana eū ſup tabl'as
vt ꝑcurrat q̄ legerit eum. Quia adhuc viſus
ꝓcul: ⁊ apparebit in finem ⁊ non mentietur. Si
moꝛā fecerit expecta illum: q꞉ veniens veniet
et non tardabit. Ecce q̄ incredulus eſt: non

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf